

MEZIPROSTORY - UKRYTO V UMĚNÍ

PŮVODNÍ ZADÁNÍ

Práce si klade za cíl vytvořit interdisciplinární umělecko-výzkumnou analýzu hranic tématu Pedagog umělcem – umělec pedagogem, která bude součástí disertační studie zaměřené na specifika a jedinečnost oboru Výtvarná výchova a vizuální tvorba na KVV PdF MU. Výstava na téma „Ukryto v umění“, jenž se pokusí nalézt v dílech studentu i umělců pedagogické poselství bez nutnosti textového doprovodu.

CÍL

Hledání mezíprostorů ukrytých v umění. Hlavním cílem se stalo základní chápání pozice umělec / pedagog a chápání jednotlivých uměleckých a výtvarných disciplín z hlediska přesahů. V obou případech dostali studenti příležitost prezentovat svá vlastní díla a konfrontovat je s veřejností. V mnohých případech se setkali nejen s kladnými reakcemi, ale také s nabídkami na pracovní spolupráci.

ŘEŠENÍ

Uspořádání dvou projektů, z nichž každý řešil jiný typ přesahu. První akce byla zaměřena na konfrontaci uměleckých děl s divákem a pozici studentů, jakožto uměleckých odborníků analyzujících svá vlastní díla. Druhá akce byla založena na rozvoji elementárních výtvarných metod a jejich povýšení na výtvarné dílo. Rovněž toto sympozium bylo zakončeno krátkou prezentací výstupů.

12. 3. 2013, 17:00-20:00, Kabinet Múz, Brno

20. - 24. 5. 2013, Galerie Sýpka, Vlkov u Tišnova

UKRYTO V UMĚNÍ

PŘEDNÁŠKOVÝ VEČER STUDENTŮ SŠUD BRNO_KOMENTOVANÁ PROJEKCE FILMŮ, ANIMACÍ, SKIC, FOTOGRAFIÍ, OBJEKTŮ A JINÝCH VÝTVARNÝCH PRACÍ_PŘIJĎTE SE PODÍVAT, JAKÉ POSELSTVÍ SE V DÍLE UKRÝVÁ?

12. 3. 2013, 17:00, KABINET MÚZ (DIVADELNÍ SÁL), SUKOVA 4, BRNO

MICHAEL JANOV (FILM)_EVA RYBÁŘOVÁ (ČASOVÉ STOPY VE FOTOGRAFII)_MARTINA FISCHEROVÁ (TETOVÁNÍ)
EVA KOLOMAZNÍKOVÁ (AUTORSKÉ DIVADLO)_JAN GRMELA (HUDBA A ZVUK)_ONDŘEJ ZIKL (RESTAUROVÁNÍ)
KRYŠTOF KUČERA (ANIMACE)_JAKUB SVOBODA (PORTRÉTNÍ FOTOGRAFIE)_KLAUDIE ANČINCOVÁ (DESIGN)
TOMÁŠ KOMÁREK (REDESIGN KOL)_ADAM TIPPL (INTERIÉROVÝ DESIGN)_PAVEL LIŠKA (RECYKLACE NÁBYTKU)
ANETA JARMOLIKOVÁ (ODĚV A KOSTÝM)_ŽANETA REKOVÁ (MALBA)

UKRYTO V UMĚNÍ I.

12. 3. 2013, 17:00-20:00, Kabinet Múz, Brno

CÍL

Střední škola bývá běžně chápána jako prostor, v němž je student utvářen a formován, kde získá základní teoretické a materiálové vědomosti a neklade se takový důraz na jeho samostatnou tvůrčí činnost. Veškerá studentova tvůrčí iniciativa se odehrává prostřednictvím zadaných úkolů, jenž plní. Cílem přednáškového cyklu bylo vyzvat studenty STŘEDNÍ ŠKOLY UMĚNÍ A DESIGNU, STYLU A MÓDY V BRNĚ, kteří tvoří právě nad rámec svých studijních povinností.

PŘESAHY

Tomáš Komárek	(II. ročník, Nová média)	redesign kol
Martina Fischerová	(III. ročník, Nová média)	tetování
Michael Janov	(III, Nová média)	práce s obrazem, film a technika
Aneta Jarmoliková	(IV. ročník, DIN)	oděv a kostým
Klaudie Ančincová	(IV. ročník, DIN)	design
Pavel Liška	(IV. ročník, DIN)	recyklovaný nábytek
Eva Kolomazníková	(I. ročník, UFO)	divadlo

Tereza Drábková, grafický design

UKRYTO V UMĚNÍ II.

20. - 24. 5. 2013, Galerie Sýpka, Vlkov u Tišnova

CÍL

Druhá část projektu byla zaměřena na přesahy v uměleckých technikách. Přednost měly techniky zcela primitivní a banální, všem známé především z dětských let. Studenti si vylosovali z patnácti připravených témat a jejich cílem bylo rozvinout tuto techniku na umělecké dílo. Bylo možné posunout se od základního výtvarného materiálu k podobnému, či zachovat materiály původní.

PŘESAHY

Bramborová razítka → designový potisk užitkových předmětů

Otisky přírodnin → malba krajiny krajinou (sada štětců)

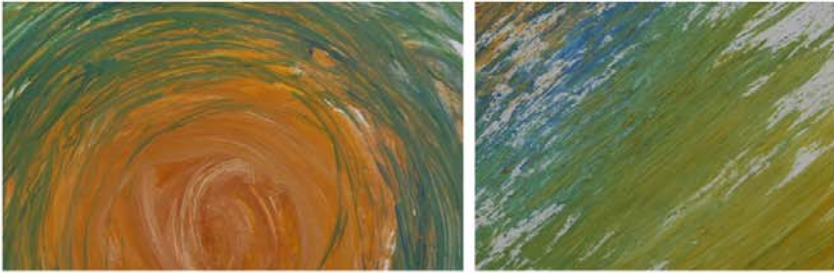
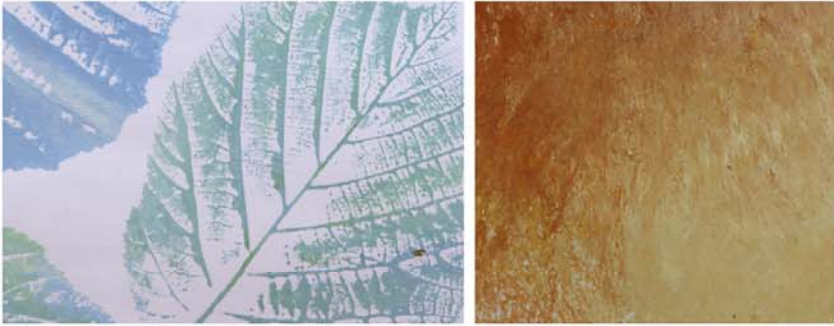
Sádrový trpaslík → kých, který není vidět

Blow pens → práce se sprejem

Jana Brabcová, sprejový dekor

TEORETICKÉ ASPEKTY SPOLEČENSKÉ ÚLOHY UMĚNÍ

přesahy v uměleckých technikách, rozvoj konceptuálního myšlení studentů.

Interdisciplinární řešení výtvarného problému.

V současné době je běžným trendem vychovávat mladého člověka i v oblasti kulturní gramotnosti. Je však potřeba jej touto cestou provést citlivě. Většina žáků, kteří dovršili patnácti let, a na základě svých vloh byli přijati na umělecké školy, má přesto ve svém „stylu“ zakódovanou jistou kresebnou manýru, kterou hojně užívali v období mezi 12 a 15 rokem života. Samozřejmě – v mnohých případech byli tito mladí umělci různou měrou ovlivněni pedagogy základních uměleckých škol či vlivem z jiných obdobných zdrojů a tento jev byl potlačen. Z vlastní pedagogické zkušenosti však mohou tyto prvky umělecké tvorby snadno odhalit – stačí studentům zadat, aby z paměti nakreslili nějaký dekor, či abstraktní obraz.

Primitivní (v tomto smyslu myšlen jako výtvarný styl předcházející čisté umělecké tvorbě) vyjádření bývá často srovnatelné s pouhým automatickým čmáráním na list papíru například ve chvíli, kdy telefonujete, a vychází z původního výtvarného stylu daného studenta.

Druhým aspektem, jímž jsou studenti hojnou měrou ovlivněni, jsou konkrétní výtvarné úkoly, jimiž si prošli v období docházky na základní školu. Mnozí z nás si ještě živě vzpomínají na vatu lepenou na modrý papír, práce s voskovkami a tuší, bramborová razítka. V zásadě ne nejedná o hloupé úkoly a každý z nich pomáhá v jiné oblasti motorického a estetického vývoje dítěte. Na detailní rozbor těchto technik by však bylo vhodnější disertační téma zabývající se výtvarnými technikami v předškolním a školním období.

Cílem tohoto projektu bylo nalézt umělecký vývoj těchto techniky na základě „vědeckého“ odůvodnění tak, aby výsledkem bylo hodnotné dílo, které na první pohled nebude zaměnitelné s původní „primitivní“ technikou.

V projektu se vybraná skupina studentů seznámila nebo si spíše oživila techniky důvěrně známé z dětství. Los každému z nich určil jednu techniku. Jednalo se o rozsáhlý průřez nejen technikami a tématy, ale i typologií použitého materiálu.

Jeden

příklad:

Jedním z nejvýraznějších konceptuálních přesahů byla **bramborová razítka** Tomáše Komárka. Klasická a mnohokrát opakovaná technika řezby do

brambor nebo gumy a následný otisk motivu bývá užíván jako monotisk, kdy je motiv otisknut na papír pouze jednou, či je množen do dekoru.

Prvním logickým krokem byla zkouška a ověření tohoto postupu. Studenti byli záměrně motivováni k tomu, aby si původní techniku pouze vyzkoušeli a oživil. Více času měli věnovat technologickým a materiálovým pokusům, které by je přivedly k nové formě. Tomáš se dlouhodobě věnuje designu a redesignu a proto mu tato technika byla velice blízká.

Sériový otisk tohoto studenta přivedl k důležitému spojení termínů *sériový a nesériový*. V rámci těchto dvou kategorií se pokoušel nalézt dva protikladné předměty, které by těmto termínům odpovídaly. Nakonec zvolil dva zástupné předměty:

Tašku, kterou je možno považovat za produkt sériové výroby, stejně tak jako sériový a vždy (téměř) stejný otisk bramborových razítek. V tomto případě však tašku (z technických důvodů) ušil ručně. Taška se tedy stala spojením motivu sériové výroby v textilních závodech, přitom je však originálem, který je šitý jako jediný kus a dle jeho slov je „inspirována samotnou přírodou“. Je tedy na hranici mezi termíny *sériový a nesériový*.

Druhým předmětem, který měl původně být *nesériový*, bylo madlo této tašky, protože „*věc, jako větev, je vždy jiná a stejnou nikdy v životě nenalezneme*“. Větev umožňuje uživateli tašky změnu. Při procházce lesem je přece tak lákavé madlo vyměnit za jiné. Náhodně vybraná větev.

Aby se však kruh uzavřel, ocitlo se dokonce i madlo na hranici obou termínů. Aby student dostal původnímu zadání bramborových razítek a také trochu díky vlastní touze po estetickém pojednání dřeva, rozhodl se madlo pojednat texturou. V těchto rozměrech však nebylo možné uplatnit brambor, musel tedy postačit štětec. Výsledkem je set tří madel, z nichž každé samo o sobě je unikátem, avšak každé z nich je pojednáno texturou, vzorem nebo barvou, které je možno zopakovat.

Finálním dílem Tomáše Komárka se stala instalace, v níž dominovala jednoduchá ručně šitá taška a „set“ tří větví. (viz foto výše). Sériová taška vytvořená nesériovým způsobem, tedy ručně s madlem, které je ve své podstatě jediné svého druhu a formy s motivem, který je naopak sériový a opakovatelný.